A Csongrád megyeiek nem demonstrálnak

Drukkoló tűzoltók

Nem csatlakoznak a ma kezdődő, 72 órás budapesti demonstrációhoz a Csongrád megyei tűzoltók. Bár szolidaritást vállalnak a tűzoltó-szakszervezettel, nem vesznek részt a tüntetésen, amelynek célja a tűzoltóktól megvont veszélyességi pótlék visszaállítása.

A július elsején életbe lépett köztisztviselő törvény szerint a tűzoltóknak a korábban havi rendszerességgel járó veszélyességi pótlékot csak a vonulással töltött órák után fizetik ki. Az egységes, havi 13 ezer 800 forint helyett így a legtöbbet vonuló lánglovagok 1500-2000 forintot kapnak bevetési pótlék címén, hiszen a tűzoltás és más, veszélyes feladatok ellátása közben óránként mindössze bruttó 150, azaz nettó 80 forint körüli összeget gyűjthetnek. Hiába emelkedett tehát a törvény bevezetésekor a tűzoltók alapillettménye, a bérfejlesztés mértéke nem éri el az elveszített veszélyességi pótlék összegét.

A Hivatásos Tűzoltók Független Szakszervezete (HTFSZ) már júliusban is tiltakozott a rendszeres veszélyességi pótlék megszüntetése miatt. *Gálos Imre*, a HTFSZ elnöke jogellenesnek minősítette *Pintér Sándor* belügyminiszter eljárását, aki ígérete ellenére egy kormányrendelet módosításával vonta meg a 13 ezer 800 forintos juttatást. Pintér 1999-ben jelentette ki: amennyiben a tűzoltók megnyerik az elmaradt éjszakai pótlékuk kifizetéséért indított pert, megvonja tőlük a veszélyességi pótlékot.

Mivel eddig nem sikerült tárgyalásos úton rendezni a vitát a tűzoltók és a Belügyminisztérium között, a HTFSZ mától 72 órás demonstrációt tart Budapesten, a Parlament előtt, a Kossuth téren. Az akciót a tűzoltók azonnal lefújják, ha a kormány időközben tárgyalásra alkalmas javaslatot nyújt be. A szegedi tűzoltók nem vesznek részt a demonstrációban – tájékoztatta lapunkat *Kovács Hegedűs Tamás*, a Belügyi és Rendvédelmi Dolgozók Szakszervezetének szegedi alapszervezeti titkára. A szegedi állomány úgy döntött, megvárják, hoz-e eredményt a 72 órás tüntetés. Amennyiben ezután sem születik megállapodás, készek csatlakozni egy országos demonstrációhoz. *Vida Sándor* őrnagy, a szegedi tűzoltó-parancsnokság helyettes vezetője megerősítette: beosztottai nem vesznek részt a demonstrációban, ámde mindenben egyetértenek a HTFSZ célkitűzéseivel. A vásárhelyi és a makói tűzoltóság állománya sem vesz részt szervezetten a ma kezdődő demonstráción. A csongrádi és szentesi egységek parancsnokai sem tudtak arról, hogy beosztottaik tüntetni készülnének.

K. B.

Milliárdokat érő kelmét szőnek Újszegeden

Geotextília az autók alá

Ez a gép a huszonegyedik század termékét állítja elő. ***(Fotó: Schmidt Andrea)***

Magyarországon egyedülálló, de még Európában is ritka termék gyártásába kezdett a szegedi Heavytex Rt. és a budapesti Gradex Kft. által alapított új gazdasági társaság, a Geotextil. A huszonegyedik század termékének nevezett kelmét útépítéseknél használják, eladásából a cég jövőre milliárdos árbevételre számít.

Geotextil Kft. néven új cég született idén július 11-én Szegeden. A Heavytex Rt. és a budapesti mérnöki szakértői cég, a Gradex Kft. 50-50 százalékos tulajdoni hányadával létrehozott gazdasági társaság annak köszönheti alapítását, hogy a műszaki textíliákat gyártó újszegedi rt. piackutatásba fogott: hagyományos termékeinek gyártása mellett újak bevezetését határozta el. A Heavytex ismerte a geotextíliát, az útépítéseknél használatos, a betonréteg és az aszfalt közé terített kelmét, amely megakadályozza az elkészült utak töredezését, repedezését, a kátyúk kialakulását, ám hiányoztak a gyártási tapasztalatok, a piaci kapcsolatok. A budapesti Gradex Kft. viszont – amely piacvezetőnek számít az útépítésben, tervezésben, különböző úterősítők, geotextíliák, rácsok alkalmazásában – ez utóbbiakban volt erős.

A véletleneknek köszönhető találkozás után született meg az ötlet, a közös cég alapításának gondolata – emlékezett a közelmúlt sorsdöntő pillanataira *Tankó László*, az újonnan, 40 millió forintos alaptőkével létrehozott Geotextil Kft. ügyvezető igazgatója. Már csak a gyártáshoz szükséges berendezés hiányzott, a hagyományos újszegedi szövőgépek ugyanis alkalmatlanok voltak a kelme előállításához. Alapos tájékozódás után a vezetés úgy döntött, a legmerészebb beruházásba kezd: Európában másodikként olyan gépet vásárolnak, amely 4 és fél méter széles kelme gyártására is alkalmas. A 110 millió forint értékű berendezést egy német cég szerelte össze és üzemelte be Újszegeden, a volt szövőcsarnokban, szeptember közepén (az új üzemrész kialakítása mellesleg 50 millióba került).

Ebben a pillanatban Magyarországon egyedül Szegeden készítenek geotextíliát, de Európában is csak Ausztriában, Németországban és Angliában működik hasonló profilú cég, amelyek közül azonban csak az egyik képes produkálni a 4 és fél méteres szélességet. A berendezés évi 4 millió négyzetméter kelmét gyárt, a Geotextil Kft.-nek pedig már jövőre milliárdos árbevételt, jelentős nyereséget hoz. Jók az exportkilátások is, hamarosan európai dílerhálózat teríti majd a huszonegyedik század termékét. A szegedi cég remélhetően a jugoszláviai újjáépítésbe is bekapcsolódhat, a további fejlesztések megvalósításához pedig a Széchenyi-terv egyik programjához nyújtott be pályázatot.

A Geotextil Kft. a Heavytex Ipari Park tizenharmadik betelepülő cége – mondta el *Széll János*, a Heavytex Rt. vezérigazgatója. A régi üzemcsarnokok, raktárak már szinte teltházzal működnek, de a zöldmezős beruházásokra nyitott a vezetés. Ezekben a napokban újabb négy komoly érdeklődővel tárgyalnak, velük együtt létszámban hamarosan átléphetik a bűvös 500-as álomhatárt.

Fekete Klára

Történelmi lecke idősebbeknek, a Tisza Szállóban

Nagyot akart a Franka

Franka Tibor, Sinkovits Vitai András és Kovács László. ***(Fotó: Karnok Csaba)***

„Mi folyik itt? Azt akarják, hogy vér? Mi nem akarunk vért, csak rendet!" – hangzott el tegnap a MIÉP november 7-e alkalmából szervezett nagygyűlésén a szegedi Tisza Szállóban a szónok, Franka Tibor szájából. Az est folyamán többször volt kínos csend a zsúfolásig telt nagyteremben, amit Franka is érzett, s ilyenkor ráerősített. Mondani kellett volna neki valamit, de semmit sem mondott. A budapesti MIÉP-jelölt újságíró úgy működött, mint a verkli, ugyanazokat a frázisokat ismételgette tíz percenként: multik, Izrael, cigányok, Amerika, multik, Izrael, cigányok, Amerika...

Az régóta tudható, hogy a Magyar Igazság és Élet Pártja körülbelül hány embert képes megmozgatni egy-egy pártrendezvény alkalmával, gyakorlatilag tetszőleges indokkal. Tegnap a Tisza Szálló tükörtermében a nagy októberi szocialista forradalom 84. évfordulóját ünnepelték meg a szélsőjobboldali párt szimpatizánsai, amire a munkáspártiak is bejelentkeztek, ám vagy nem jöttek el, vagy nem mertek megszólalni. Mindenesetre a kötött sapkás öreg hölgyek és a pufikabátos öreg urak mindenkit alaposan szemügyre vettek. Bár a rendezvényt 5 órára hirdették meg, a szónok negyedórát késett. A miépesek azonban aláírásgyűjtő akciójukkal töltötték ki az üres perceket. A bejáratnál bárki szolidaritást vállalhatott *Bognár László* katolikus teológussal és *ifj. Hegedűs Loránt* református lelkésszel – ahogy az az íven is szerepelt, a magyarság védelmezőivel, a magyarság kirekesztése ellen küzdőkkel –, ha aláírta az Elég volt! című kiáltványt. Az aláírónak nevét, címét, foglalkozását és személyi számát kötelező volt megadnia, vallási hovatartozásáról azonban – erre külön felhívták a figyelmet – nem kellett nyilatkoznia.

Tizenöt perc elteltével unatkozni kezdett a publikum, s a hátsó sorokban ülők tapsolni kezdtek. Ekkor végre belépett a terembe *Franka Tibor, Kovács László*, a MIÉP megyei elnöke és *Sinkovits Vitai András* színművész. Kovács köszöntőjében elmondta, hogy a bevezető szöveg legyen olyan, mint a miniszoknya: rövid, takarja el a lényeget, de keltse fel az érdeklődést. Bár a nagygyűlést történelmi retrospektív előadásként harangozták be, sem Kovács, sem pedig Franka nem volt túl bőbeszédű „a kapitalista világrendszeren rést ütött" nagy októberi szocialista forradalommal kapcsolatosan. A „méltó" megemlékezés kimerült Sinkovits szovjetgúnyoló csasztuskájában, amit nemigazán vett a közönség. Majd belevágott Franka, és mondta, és mondta, és mondta. Beszélt rágógumizó néger pilótákról, 23 éves magyar lányokat sanyargató multikról, a munkásokat utáló Marxról, árokparton heverő cigányokról, menekültekről, Brüsszelről, Tel Avivról és New Yorkról.

Franka nagyon erőlködött. Azokat a közhelyeket morzsolta, amit naponta hallunk miépesektől. Szeretett volna valami eredetit is mondani, de ezen az estén valahogy ez nem jött össze neki.

Sz. C. Sz.–T. T.

Franka mondta:

„Bush mintha Isten lenne, de messze áll tőle."

„Hitetlenek vagyunk a saját hazánkban."

„Rajtunk senki nem segít, csak a Jóisten!"

„Mi folyik itt? A szemünk láttára a szemünk folyik ki?"

„Nem jöhet a bunkócska, te drága! Nekünk kell jönni két lábon, fix két lábon, és nem négy keréken."

„A gyerekcsinálás nem lehet életcél és megélhetési forrás!"

„A MIÉP-et nem érdekli, ki a kommunista és ki nem, hanem hogy ki a gazember és ki nem!"

„Ezt nem szabad becumizni! Alszunk?"

A megye volt főkapitánya Tolna élén

Salgó, a holland lovag

Mindössze egyetlen esztendő hiányzik ahhoz, hogy *Salgó László* elmondhassa magáról: éppen harminc éve kötötte életét a rendőrséghez. A vásárhelyi Bethlen gimnáziumban érettségizett fiatalember ugyanis 1972-ben már a Rendőrtiszti Főiskola padjait koptatta. Ifjú tisztként dolgozott a Belügyminisztériumban, majd a Csongrád Megyei Rendőr-főkapitányság következett. Később Makón kapott új feladatokat (1987-ben nevezték ki a Maros-parti város rendőrkapitányává), míg 1989-től 1997-ig Csongrád megye főkapitányi posztját töltötte be az időközben dandártábornokká előléptetett Salgó László.

A kilencvenes évek végén viszont már nem kellett attól rettegniük a Csongrád megyei rosszfiúknak, hogy Salgó főkapitány parancsol razziát ellenük. Ugyanis a hétköznapinak igazán nem nevezhető rendőrkarrier már a határon túl, egészen pontosan Hágában folytatódott. Salgó tábornok első osztályú követségi tanácsosként dolgozott a Magyar Köztársaság nagykövetségén.

– Hármas feladatot láttam el az elmúlt esztendőkben – idézte föl hágai munkáját, immár tápéi családi házában Csongrád megye egykori főkapitánya. – Egyrészt a magyar Belügyminisztériumot kellett képviselnem a Benelux-államokban. Emellett részt vettem olyan szerződések előkészítésében, amelyek azt szolgálják, hogy hazánk minél szorosabb kapcsolatot tudjon kialakítani a Benelux-államokkal a szervezett bűnözés ellen. Ezt a munkámat már 1998-ban siker koronázták – az év novemberében előbb Hollandiával, majd pár nappal később Belgiummal is aláírhattuk az együttműködési megállapodást

– Ezt követően legtöbb időmet az európai uniós ügyek kötötték le – folytatta Salgó tábornok. – 1999-ben alakult meg az unió rendőri szervezete, az Europol, amely nagy szerepet kap a nemzetközi bűnözés elleni harcban. Hazánknak is elemi érdeke, hogy bekapcsolódják az Europol munkájába. Ennek előmozdítása érdekében olyan sikeres tárgyalásokat folytattunk, hogy ma már elmondhatjuk: Strorbeck főigazgató úr, az Europol első embere el is látta kézjegyével azt a szerződést, amit Magyarországgal kötött szervezetük, s amely hazánknak együttműködési státust biztosít.

S hogy mennyire végzett eredményes munkát Salgó tábornok? Ez ügyben alighanem elegendő egyetlen tényt említenünk: a holland királynő 2001. szeptember 19-én a Nassau Orániai-ház lovagrendjének tiszti keresztjével tűntette ki Salgó Lászlót. Ő az első magyar, aki ezt a magas rangú elismerést magáénak mondhatja.

Salgó László tábornok az első magyar, akinek a holland királynő lovagi címet adományozott. ***(Fotó: Schmidt Andrea)***

Salgó tábornokot élete végéig lovagnak szólítanák Hollandiában, ám a Hódmezővásárhelyről indult rendőrtiszt nem kívánt élni ezzel a megtisztelő lehetőséggel.

– Már tavaly nyáron arra kért *Pintér Sándor* belügyminiszter, hogy foglaljam el Baranya megye rendőrfőkapitányi tisztét. Akkor még munkám Hágához kötött, de megegyeztünk: 2001-ben hazaköltözöm. Szeptember 30-án köszöntem el Hágától, s ismét főkapitányi felkérés várt rám – a Tolna megyei rendőrség vezetésével bíztak meg. December elsejétől tehát már a Dunántúlon dolgozom. Bár soha nem fogom azt mondani magamról, hogy szekszárdi vagyok, hiszen minden Csongrád megyéhez köt, igyekszem úgy felhasználni a rendőri munkám során szerzett tapasztalataimat, hogy a lehető legnagyobb sikereket érjék el a Tolnában „dolgozó" bűnüldözők. Emellett szeretném tovább folytatni oktatói és tudományos munkámat is, az akadémiai doktori disszertáció elkészítésére készülök – beszélt terveiről Salgó László.

Bátyi Zoltán